

Edirne'nin ötesinde

Balkan toprakları sosyolojik olarak incelendiğinde, Türkiye'nin doğal sınırlarının Edirne'den çok daha ötelere uzandığı görülür. 1912'deki Balkan Savaşı'na dek, İstanbul'dan yola çıkıp, Adriyatik Denizi'ne kadar Devlet-i Ali Osmaniyeli'nin sınırları içinde gitmek mümkündü. Tüm Batı Trakya, Makedonya, Arnavutluk, hatta bugünkü Yugoslavya'nın sınırları içinde yer alan Kosova ve Sancak Osmanlı egemenliği altındaydı.

Selanik, İmparatorluğun ikinci büyük kentiydi.

"Rumeli" toprakları üzerinde yaşayan ahalinin çoğunluğu, Türk ya da çeşitli milletlerden olan Müslümanlardı. Batı Trakya ve Makedonya'da, önceden Anadolu'dan göçmüş olan Türkler, Müslüman Pomaklar, hatta Müslüman Slavlardan oluşan topluluklar yaşıyor ve bunlar diğer dinlere mensup topluluklara nazaran çoğunluğu oluşturuyorlardı. Rumeli dışındaki, Arnavutluk, Kosova ve Batı Makedonya'da yaşayan Arnavutlar da, Müslüman olmaları nedeniyle, Devlet-i Ali'nin tebasından sayılıyordu.

İttihatçıların yaptıkları hatalar ile Rusya'nın desteklediği Pan-Slavik Balkan İttifakı aynı zaman diliminde çakıştı ve 1912'de tüm bu topraklar Devlet-i Ali'nin elinden çıktı. O tarihten sonra da, anavatana büyük göçler oldu. Müslümanların önemli bir bölümü, Sırp, Bulgar ya da Yunan egemenliği altında yaşamak yerine hicreti tercih ettiler.

Geride kalanlar, büyük zorluklarla karşılaştılar, asimilasyona zorlandılar, hatta kimi zaman katledildiler. Ama vatanlarından ayrılmayan bu Müslümanlar, Osmanlı kültür mirasının canlı örnekleri oldular.

Söz konusu Türk-İslam kuşağı, soğuk savaş döneminde adeta uykuya yatmıştı. Öncelikle, bu kuşağın geçtiği ülkelerin neredeyse tümü -Yunanistan hariç- komünist rejimlerin egemenliğindeydiler. Soğuk savaşın bitmesiyle birlikte tarih yeni bir döneme girdi. Balkanlar'da rejim, ve harita değişiklikleri yaşandı. Bölgedeki Türk-İslam varlığı ise bu köklü değişimin tam merkezinde yer alıyordu. Bosna'daki savaş, bu kuşağın en batıdaki temsilcisi olan Bosnalı Müslümanlara yönelen Sırp saldırganlığının bir sonucuydu. Balkanlar'ın "barut fıçısı" sayılan diğer bölgeleri de aynı kuşağın parçalarıydılar; Kosova, Sancak ve Makedonya...

Bu durum kuşkusuz Türkiye'yi çok yakından ilgilendirmektedir. Çünkü bugün Osmanlı'nın mirasına sahip olan ülke Türkiye'dir. Bu gerçek, Türkiye'ye hem yeni stratejik ufuklar, hem de politik ve ahlaki sorumluluklar getirmektedir. (Harun Yahya, Türk'ün Dünya Nizamı)

Yunan siyaset bilimci Thanos Veremis, "Osmanlı faktörü"nü geri dönüşünü ve Türkiye ile olan ilişkisini şöyle yorumluyor:

"Balkanlar'ı potansiyel olarak de stabilize edecek ve bölebilecek faktörlerin başında 'Osmanlı faktörü'nün yeniden ortaya çıkışı gelir. Osmanlıların bölgeden çekilmesinden bu yana, Türkiye'nin Balkanlar'daki Müslümanlara yönelik ciddi bir ilgisi olmamıştı. Ancak Doğu Avrupa'da komünizmin çöküşüyle birlikte, Türkiye'nin Balkan Müslümanları ile olan ilgisi de önem kazandı.... Bulgar, Türk, Sırp, Hırvat ve Arnavut gibi farklı etnik kökenlerden gelen 5.5 milyon Balkan Müslümanı, Karadeniz'den Adriyatik'e kadar uzanan

bir coğrafi kuşak oluşturmaktadırlar. Türkiye'nin, bu Balkan Müslümanlarının koruyuculuğunu üstlenerek bölgedeki etkisini büyütmesi, muhtemel bir gelişmedir."

Ayrıca, Thanos Veremis'in yine aynı makalede vurguladığı gibi, bu kuşağın çok önemli bir stratejik özelliği daha vardır: Yunanistan ile onun kuzeydeki Ortodoks müttefikleri, özellikle de Sırbistan arasında bir duvar oluşturmaktadır. Türkiye eğer bu duvarı güçlendirebilirse, Sırbistan ile Yunanistan'ı -ki gerek Bosna-Hersek yönetimi, gerekse Türk-İslam kuşağının diğer üyeleri için en büyük tehlike bu iki müttefik Ortodoks güçten gelmektedir- birbirinden ayıran bir doğal engel oluşturabilir.

Kısacası yabancı gözler, Müslüman-Türk kimliğe sahip bu bölgede Türkiye için büyük bir stratejik avantaj olduğunu görebilmektedirler.

Türkiye'ye Osmanlı'dan miras kalan büyük bir Balkan inisiyatifi vardır. Bu bölgedeki İslam varlığı, Türkiye'nin önüne hem tarihsel ve moralpolitik bir sorumluluk, hem de büyük bir stratejik fırsat çıkarmaktadır. Bu kuşağı ihya etmek, korumak, harekete geçirmek, Türkiye için ciddi bir etki alanı, bir "hayat sahası" oluşturmaktadır.

Sözü edilen coğrafya üzerinde tarihsel, kültürel ve stratejik yönden Türkiye'ye bağlı ve yakın olan halklar yaşamaktadır. Bu yüzden 1912 yılına kadar sahibi olduğumuz bu topraklar üzerinde yaşayan ve bizden olan bu topluluklarla kültürel ve siyasi işbirliği, Balkanlar'a barış ve düzen getirecektir. (www.turkdunyasi.org)

Bu arada Türkiye, Balkanlar'da bu şekilde bir hayat sahası oluşturmakla, Orta Asya, Kafkaslar ve Ortadoğu gibi diğer alanlarda da büyük bir stratejik avantaj ve siyasi güç elde edecektir. Ayrıca Balkanlar'da meydana gelebilecek söz konusu yeni oluşum, diğer bölgeler için de model oluşturacaktır. Bir yönde elde edilen "hayat sahası", diğer yönleri de etkileyecektir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/edirnenin-otesinde>